

Dopisi.

Iz Maribora. V nedeljo 16. t. m. ima Ptujsko slovensko pevsko društvo v naši čitalnici prvi občni ob enem osnovni zbor. Zvečer ob 8. bo velika pevška veselica. Opozorjamo domoljube na važno društvo. — Stolno cerkvo so liberalci kar čez noč hoteli podreti, baje da bi opeke in kamenja za druge stavbe blizu bilo. Sedaj pa molčijo in se nihče ne gane, čeravno je zastran službe božje uže velika sitnoba in so ljudje uže prav nevoljni. — Nekatera gospoda hodi po nedeljah na lov, a nesreča ne miruje: eden izmed njih je gonjaca Hembergerja iz Hoč nevarno obstrelil. — V Račah rogovili nemški šulverein, pa tamošnji Slovenci mu „fige“ kažejo, saj v žepih. — Cerkevno vino pri sv. Petru se je prodavalo po 11 fl. 70 kr. do 15 fl. 40 kr. hektoliter ali 65 — 86 fl. stari štrtinjak.

Iz Celja. (Rakuscheva „vahterca“) kreše po okoličanski deklisliki šoli, kder učijo in ljubo dečico lepo krščanski vzgojajo šolske sestre. Bržčas jezi celjske liberalce, da gre s šulvereinom rakovo pot: ker ljudem preseda nepotrebni šulvereinski davek. Tudi jih srdi, da se deca tam pametno uči vsega, česar treba in je pri deci mogoče. Liberalni listič ne more nič tehtaega, nič resničnega zoper šolske sestre in te podpirajoče katoliško društvo navesti. Pomaga si torej s kosmatimi bedarijami in z očitnim namenom nemške dobrotnike in dobrotnice v Celji splasiti in odvrniti. Gode torej: da se na deklisliki šoli vse le slovenski poučuje, kakor da bi nemščina bila izpahnjena. To ni res. V I. razredu se poučuje slovenski, v II. razredu se nemščina uči prvo leto skoz 3 ure, v drugem pa skoz 4 ure na teden, v III. razredu prvo leto 5 in drugo leto 8 ur. Tako se naučijo deklice slovenski in nemški ter več znajo, kakor nemške v nemški šoli, katerim slovenščine nič ne privoščijo, čeravno jim nebi škodovala. Da pri šolskih sestrah deklice ostanejo, kar so, namreč poštene Slovenke, ter se ne „pokulturiro“ v nemškutarce, to bode menda poglavitni greh, kateri se ne odpusti ne v „narenturnu“ pa ne v „kasini“. Sicer pa morajo Rakuscheve pisarje uže močno lasi boleti, da toliko neumnosti načrčkajo: češ, šolske sestre „slovenizirajo“ slovenske deklice. Ali ni neumno reči: Nemca ponemčiti, Juda pojuditi, Turka poturčiti in liberalnega Rakuscha z Besozzijem in Glantsehniggom vred poliberaliti? Očita dalje „vahterca“ podpornemu kat. društvu, da nabira denarjev za uboge otroke; toda ti ne dobijo nič, ampak šolske sestre. No, šolske sestre vzdrževati z deklisliki šolo vred, to je namen društva. Naravno je torej, da se šolskim sestram da, česar treba; saj od samega celjskega zraka še niti Rakuschevci ne živijo.

Sicer pa ni res, da bi otroci nič ne dobili. V „Gospodarji“ bilo je vsako leto čitati, kako se je obleka, obutev, hrana delila ubogej deci, v petih letih okolo 1000 fl. na vrednosti. Šolskim sestram dalo se je lani 715 fl. podpore. Naj nam le pokažejo liberalci šolo, ki bi tako malo stala in toliko dobrega storila? Kar torej vahterca zoper ovo vrlo šolo piše, to je ravno tako neumno, kakor namen graje vreden!

Iz Sevnice. Po Aussererji ustanovljena šulferajnska šola hoče se razširiti v čveterorazrednico, da si za vsem le ima kaci 50 prisiljenih učencev, mej temi skoraj samo slovenske izimši tri ali štiri nemške. Oglasila se je zdaj ta šola za pravico javnosti in okrajni šolski svet bi o tem imel izreči svoje mnenje. Pa kaj se zgodi? V poslednji seji okrajnega šolskega sveta bere predsednik zapisnik poslednje seje, ki je bila začetkom septembra in v tem zapisniku stoji, da je okrajni šolski svet pritrdil, da naj dobi šulferajnska šola pravico javnosti. Ko to zaslišijo narodni člani okrajn. šolskega sveta — in narodni so vsi, razun g. glavarja, potem Ambrožica in Aussererja, začudenja kar ostrme. Kajti vsi so vedeli, da v poslednji seji še govora ni bilo o šulferajnski šoli, ne pa da bi jej dovolili pravico javnosti. Občni protest, huda debata. Glavar pravi, da je sejni zapisnik spisal Ambrožič, da tedaj ne more v zapisnik priti nekaj, kar ni bilo skleneno. Nikdar! so odločno odgovorili narodni člani okrajn. šolskega sveta in s protestom odšli, da se je moral skleniti seja Gg. župan Veršec in okrajni načelnik Fr. Lenček, naša neustrahljiva prvorbitelja za narodne razmere, odpeljala sta so v Gradec, da se pri namestniji pritožita.

„Slov. Narod.“

Iz Ljubljane. (Matica slovenska) vabi k LXV. odborovi skupščini v sredo 12. nov. t. l. ob 6. uri zvečer v Matici hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika LXIV. odborne seje. 2. Naznanila prvostva. 3. Poročilo tajnikovo. 4. Poročilo gospodarskega odseka. 5. Posamezni nasveti. Letos dajo se udom: 1. Lovčevi Zapiski, spisal Turgenjev, preložil Remec, II. del, ki so vže natisnjeni; 2. Črtice iz duševnega žitka Štajerskih Slovencev, sestavil dr. Jos. Pajek, pa 3. Letopis, vredil tajnik Evgen Lah, kateri obe knjigi se marljivo tiskate. Želeti je sedaj in na to delati, da brž ko brž dopošljejo poverjeniki družnikov doneske, kajti do tega mora, kakor družba sv. Mohora, pripraviti tudi Matica, da se knjige njene ne pošiljajo nikomur, kdor ni vplačal prej svoje letnine. Potem takem se ne more nihče pritoževati, in društvo se ohrani in napreduje le po tej poti. V ta namen naj si prizadevajo sebi in društvu na korist vsi pravi slovenski domoljubi z zedinjenimi močmi!